

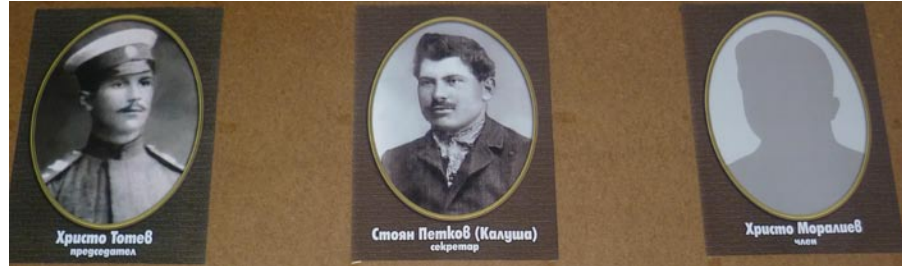
Дойренски ВЕСТОНОСЕЦ

Година I / Бр. 10
24 октомври 2014 г.

издание на Клуба за културни интереси
"Димитър Аджарски" към Читалище "ПРОСВЕТА"

1 ноември Ден на народните будители

КОИ БЯХА НАШИТЕ -ДОЙРЕНСКИТЕ
Портретите им стоят на видно място в народното читалище. Ето ги и на първа страница на „Дойренски вестносец”. През 1906 година, в дома на Христо Тотев те решават да учредят народно читалище. Председател е Христо Тотев, секретар Стоян Петков Калуша и член Христо К. Моралиев. Съобразно целта на читалището дават му името ”Пробуда”. Но идват пагобните войни за България. Христо Тотев е убит при Чаталджа, капитан Стоян Петков, обявил се против безсмислието на Първата световна война, довела България до национална катастрофа, е арестуван и разстрелян на кол пред 34 полк в местността ”Маркови кули”. Съдбата на другоселеца Христо Моралиев не ни е известна. Това са първите наши будители. Тяхното дело през 1927 година го продължиха, възобновявайки дейността на читалището под името ”Просвета”, председателят Димитър Аджарски, зам. Председателя Петър Николов, секретар Атанас Попов, членове селяните Цвятко Лалов, Матей Николов, Цано Христов, Горан Хр. Савов, учителите Дамян Серкеджиев, Иван Хинков, Марин Торев, Сава Ангелов. Те разбудиха селото ни за активен културно-просветен живот, на тях в тоя свят Ден-слава и почит.

ПРЕД ДОЙРЕНСКИЯ СБОР

Под обещаната рубрика ”Маршрути по селските улици” пред сбора тръгнахме да потърсим хубавото, красивото. Направи ни впечатление, че повечето от нашите селяни са почистили улиците пред тях, почистили са си дворовете, градините. Но не може да не покажем стореното пред къщите на Петко Аджарски, на Гошо Карамиша, на Дането на Пането, на Христо Панов и Пенка Атанасова, на Росица Бочева и Гинка Василева, на Иванка Горанова и Петър Цветанов и много други. Дано не се обидят неспоменатите, но не можем да изредим всички. Накрая нека кажем, че сборът, като една добра традиция, кара хората да приведат селото в образцов вид. Е, честит да ни е сборът и весело прекарване.

ПРЕД ДОЙРЕНСКИЯ СБОР

ХУБАВА ТРАДИЦИЯ

Сборът някога ставаше след Димитров ден по старому - 9 ноември. Спомням си каква подготовка падаше за този селски празник. Домакините подновяваха всичко в къщата - варосваха, боядисваха, купуваха нови мушамы за масите, перяха черги и постилки. Дворовете, градините се почистваха. Тази традиция не е загаснала и до днес, въпреки опитите да се заличи. Музиката свиреше на центъра още предния ден. Площадът беше изпълнен със сергии - радост за деца и възрастни. Портите бяха разтворени - роднини, гости идваха за смени, отиваха си накичени с хризантеми. Какви ли ястия не се подготвяха, но без пълнени чушки с боб не минаваше. Трушиите току-що бяха втасали, виното - прекипяло. Хубава традиция, която и днес топли сърцата ни, особено когато по къщата сме останали посаме. Сборяни в дома ти - утеха и радост на душата.

Милка Кънева Винчева

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

ЕДНА СНАХА РАЗКАЗВА

Внучките ме провокираха да разкажа историята на предците от нашето семейство. Това го знам от моя свекър Цветан Цанев Цвятков. Неговият пралядо Начо Христов Тодоров е бил български кмет на селото малко преди Освобождението. В управата на селото имало български и турски кмет. Синът на Начо - Цвятко, пасял голямо стадо, собственост на баща му. Турският кмет също имал голямо стадо, което пасяли двамата сина. Имало заповед двете стада да не се доближават. Но един ден се случило, че се доближили. Цвятко имал голямо овчарско куче - Караман. Турчетата пък имали две хрътки. Кучетата се сдавили и Караман разкъсал хрътките. Турчетата започнали да бият Цвятко до такава степен, че му счупили кости, нос, от ушите му течало кръв. Баща му го натоварва на каруца за да го закара на касабата /в Ловеч/ на доктор и да се оплаче на турските началници. Когато стига до края на селото - какво да види - турският кмет организираше турците да налягат по пътя. Започнали да се кланят на Начо и да му се молят да не се оплаква, а те ще излекуват битото момче. Той се съгласява, но момчето остава глухо за цял живот. Влезел ли в кръчма, зевзеците казвали, че влиза Начо на глух Цвятко. Започнал да пие. Пропива всичко.

Цвятко макар и глух и малко глуповат, се оженва и има двама сина и две дъщери. Починал е през 1941 г. на 96 години. Живеел е при свекър ми, защото синът му е убит през 1913 год., а другият син не искал да го гледа.

Радка Цветанова

РАДОСТНИ ВЕСТИ

* През октомври отбеляза своя 75 годишен юбилей сред съмишленици на Клуба членът на редколегията на "Дойренски вестносец" Георги Димитров. Честито и *На многоя лета!*

* Пред павилиона за вестници агрономът Стефан Йорданов съгледал портмоне. В него 250лв. Със съдействието на Гинка Нацева собственикът на портмонето беше открит, загубената вещь върната. Хвала!

НА ДОЙРЕНСКИЯ СБОР

ЕДИН ПРИЗРАК БРОДИ

Това е призракът на първия електроинженер, следвал във Франция. Тодор Борджията, докато е учел във Франция, през полагаемата му се ваканция не всякога си е идвал. Но приближи ли дойренския сбор, първият дойренски студент в чужбина, всякога е сред своите близки и познати. Идвал си е от любов към пълнените чушки с боб, към сладкото домашно вино и още по-сладката домашна ракия. Много години минаха, но и днес, стане ли дума за дойренския сбор всеки ще ви каже: ще го зачетем, че Борджията от Франция си идваше за него, та ние ли ще го отминем току тъй.

УВАЖАЕМИ ВЕСТОНОСЦИ,

Трогателни са усилията ви да откривате днешните събития в родното ни село и да възраждате забравени народни борци и просветители. За тяхната радост и гордост те са успявали в благородното си начинание и всеотдаен труд със скромни средства. От всяко незагаснало въгленче те са разпалвали огнец, внасяли са топлина и родолюбие. Светли умове е отгледало Дойренци през годините. И навсякъде са били учителите, обществените дейци, че и обикновени селяни. Похвални са усилията ви по страниците на това скромно, но полезно вестниче да разпалват незагаснали въглени, да попълват празни страници от миналото и настоящето на нашето будно село. Успехи!

*С уважение: Меди и Нели Тореви
София*

НАЙ-СТАРИТЕ ДЪРВЕТА В СЕЛОТО

Изкуфялата черника в двора на Михаил Радев. Кога е садена и на колко е години, едва ли някой може да каже. Но щом четирма души не могат да я прегърнат, ще е дърво не по-малко от 250-300 години.

Вековният бряст в детската градина. Той помни турското робство и първата вкопана черква до него. Годините му не са по-малко от 150, а може и повечко да са.

Да пазим старите дървета. Те са живата памет на селото.

БЛИЗНАЦИТЕ на Дойренци

*Симона и Георги на 7 месеца
Майка: Катя
баща: Симион
баба и дядо: Светла и Атанас*

*Никола и Димитър Димитрови на 4 год.
живуци в гр. Варна
Майка : Цветина Дойчева
баща: Николай Димитров
баба и дядо: Емилия и Митко Дойчеви*

*Мария-Магдалена и Стамен
Майка: Магдалена Васкова Иванова
баща: Станимир Йотов Петков
баба и дядо: Стоянка и Васко Дочеви*

ГРОЗДОБЕР

Беше време когато всяко семейство на село си имаше лозе. Трудолюбиви дойренчани капаеха, режеха, пръскаха, защото знаеха, че лозето не ще молитва, а иска мотика. И лозята, от вехтите до новите, се отплащаха с грозде и за ядене, и за вино. Преди гроздобера грижовните стопани си измиваха съдовете с дървена сода, закисваха ги, притягаха обръчите. От кметството обявяха ли гроздобер, цялото село се изриваше към лозята. Скаруци, с коли и пеша тръгваха гроздоберачите. Но ето че дойдоха други времена. Няма здрави хора да копаят, режат и пръскат лозите. Запустяха лозята над село и под село. Останаха асмите в личните дворове. За тях хем грижите са по-малко, хем си ги пазят денем и нощем. И май няма двор без асма. В мазите им, предимно в бидони, смачканото грозде кипи, узрява на добро вино. От пръщината се вари ракия, че да има от едното и от другото. Тази година дъждовете нанесоха вреда на гроздовата реколта. Малко, но пак има. Селска къща без вино и без ракия не остава.

Янка Дамянова

БЛАГОДАРНОСТ

Дойренските деца благодарят на училищното настоятелство "Пробуда" за вниманието към тях. Една помощ от петдесет лева в началото на учебната година е много ценна. Обществеността на Дойренци мисли за нас, а това много ни задължава.

Имаме молба към хората от нашето село: които имат възможност нека да ни помогнат за по-доброто обзавеждане на спортната зала, която се намира в мазата на читалището, където често се събираме.

СРЕЩА С ИМЕНИТ МУЗИКАНТ

В края на септември, в приемната на в. "Дойренски вестносец" певческата група "Богдан Крачунов" при читалище "Просвета" и съмишленици на Клуба за културни интереси "Д. Аджарски" се срещнаха с именития музикант Васил Първанов-създател и дългогодишен ръководител на Народен оркестър "Хоро"-гр. Русе. На срещата беше показана видео-касета със съвместните записи на оркестър "Хоро" и ловешкия градски духов оркестър под диригентството на Михаил Радев. Срещата премина в радушна, в топла атмосфера.

ПАРЛАМЕНТАРНИ ИЗБОРИ

2014

с.Дойренци

по СПИСЪК - 944
гласували - 494
БСП - 123
ДПС - 105
ГЕРБ - 91
ББЦ - 39
АТАКА - 25
ПФ - 21
АБВ - 19
други - 71

ЧЕСТИТО НА ЮБИЛЯРКАТА ДИМИТРИНА ДЕЛЧЕВА

Родена в село Огняново, завършила гимназия в гр. Елин-Пелин, Димитрина участва в преглед на народната песен и от всички избират само нея за Държавния ансамбъл "Филип Кутев". В София изборът за ансамбъла е по-прецизен. Участвуват кандидати много, но щастливците са само двадесет, между които и Димитрина. От 1953 година, осемнадесет годишна тя пее и играе до 1989 г. Пенсионира се и като снаха се връща в Дойренци. От голямата сцена към голямата мотикашегува се Димитрина. Но таланта търси своята изява. Тя се включва в певческата група "Богдан Крачунов" към читалище "Просвета". И така до днес. Да и пожелаем дълги години творчески изяви с вълшебния и глас.

АРХАНГЕЛОВА ЗАДУШНИЦА

Преклонение пред загиналите във войните за обединение на България 2008 г.

За спонсорство и дарения:

УниКредит Булбанк

BIC: UNCRBGSF

IBAN СМЕТКА: BG69UNCR70004521685450

Адрес: 5550, с. Дойренци, общ. Ловеч, читалище

Редакционен екип: Гл. Редактор - Ат. Маринов, Редактори: Ат.